VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻEŅINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ 1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 121 (5815)
11.
OKTOBRIS, OTRDIENA, 1988. GADS
Maksā 3 kap.

● Ivans Kunakovs (attēlā) strādā M. Gorkija kolhozā par mehanizatoru. Par viņu ir vislabākās atsauksmes — uzticētos darba uzdevumus paveic nevainojami un laikus.

Vasarā komunists Ivans Kunakovs ar kombainu novāca labību, tuvojoties rudenim, sēdās smagā kāpurķēžu traktora T-75 kabīnē un īsā laikā nokultivēja 200 hektārus ziemāju sējai. Patlaban viņš novieto kombainu un piekabes inventāru ziemošanai, bet traktoram pierīko lāpstu, lai vēlāk varētu attīrīt ceļus no sniega.

Darba tikumu Ivans Kunakovs ieaudzina arī saviem dēliem — diviem no viņiem ir mehanizatora tiesības, tie iet tēva pēdās.

J. SILICKA foto

Latvijas PSR Augstākās Padomes sesija

6. oktobrī Rīgā notika Latvijas PSR vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes devītā sesija.

Sesijas darba kārtības pirmajā jautājumā runāja Latvijas PSR Augstākās Padomes priekšsēdētājs **A. Drīzulis.** Sakarā ar to, ka deputāts J. Vagris ievēlēts par Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmo sekretāru, sēdes vadītājs Latvijas Komunistiskās partijas CK biroja un Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija uzdevumā iesniedza republikas Augstākās Padomes Vecāko padomes un partijas grupas atbalstīto priekšlikumu atbrīvot deputātu A. Vagri no Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja pienākumiem. Šis priekšlikums tika pieņemts ar vienu balsi pret.

Republikas Augstākā Padome izteica J. Vagrim lielu pateicību par raženo darbu Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijā un novēlēja viņam vislabākos panākumus, pildot atbildīgos Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmā sekretāra pienākumus.

Jautājumā par Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja kandidatūru runāja **J. Vagris.** Viņš ierosināja par Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāju ievēlēt deputātu A. Gorbunovu. Deputāti ievēlēja A. Gorbunovu par Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāju ar vienu balsi pret.

Sakarā ar to, ka A. Gorbunovs ievēlēts par Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāju, tika pieņemts lēmums atbrīvot viņu no republikas Augstākās Padomes starpnacionālo attiecību komisijas priekšsēdētāja pienākumiem.

Otrajā darba kārtības jautājumā — par izmaiņām Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija sastāvā — sēdes vadītājs republikas Augstākās Padomes Prezidija vārdā ierosināja atbrīvot B. Pugo no Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija locekļa pienākumiem sakarā ar to, ka viņš apstiprināts par PSKP CK Partijas kontroles komitejas priekšsēdētāju. Deputāti šo priekšlikumu pieņēma.

Vienbalsīgi tiek pieņemts priekšlikums ievēlēt Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmo sekretāru deputātu J. Vagri par Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija locekli.

Jautājumā par Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāju vārdu deva Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmajam sekretāram deputātam J. Vagrim. Viņš ziņoja, ka republikas Ministru Padomes priekšsēdētājs J. Rubenis iesniedzis lūgumu atbrīvot viņu sakarā ar aiziešanu pensijā. Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnumā šis lūgums atbalstīts.

Augstākā Padome vienbalsīgi pieņem lēmumu izpildīt J. Rubeņa lūgumu atbrīvot viņu no Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja pienākumiem sakarā ar aiziešanu pensijā.

Tiek iesniegts priekšlikums iecelt par Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāju deputātu V. E. Bresi un atbrīvot viņu no Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja pirmā vietnieka un Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja pienākumiem.

Balsošanas rezultātā V. E. Bresis tiek iecelts par Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāju. Par viņa kandidatūru balsoja 279 deputāti, pret — 6 un atturējās 5 deputāti.

Ceturtajā darba kārtības jautājumā — par republikas Tautas deputātu padomju, ministriju, resoru un rūpniecības uzņēmumu darbu agrorūpnieciskā kompleksa materiāli tehniskās bāzes attīstības un lauku sociālās pārveidošanas paātrināšanā — referātu nolasīja Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks deputāts **O. Misurkins.**

Koreferātu šajā jautājumā nolasīja Latvijas PSR Augstākās Padomes agrorūpnieciskā kompleksa komisijas priekšsēdētājs deputāts **J. Bonāts.**

Sakarā ar referātiem izvērsās debates.

Augstākā Padome apspriestajā jautājumā pieņēma lēmumu.

Nākamajā darba kārtības jautājumā — par latviešu valodas statusu — referātu nolasīja Latvijas PSR Augstākās Padomes likumdošanas ierosinājumu komisijas priekšsēdētāja vietnieks deputāts **V. Millers.**

Notika šī jautājuma plaša apspriešana.

Augstākā Padome vienbalsīgi pieņēma lēmumu par latviešu valodas statusu.

Augstākā Padome apstiprināja sesiju starplaikā pieņemtos Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrētus.

Sesijas darbā piedalījās PSKP CK Partijas kontroles komitejas priekšsēdētājs **B. Pugo**, biedri **J. Vagris. E. Auškaps, A. Gorbunovs, A. Brils. V. Grišins, A. Klaucēns, K. Ņukša, J. Oherins, R. Praude, J. Rubenis. V. Sobolevs, A. Zitmanis, G. Loskutovs, I. Priedītis** un **S. Zukulis**, kā arī PSKP CK partijas organizatoriskā darba nodaļas instruktors **A. Lagno.**

LATINFORM

No Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomes sesijas

Optimismam nav pamata

Pilsētas saimniecības sagatavošana ziemai — vai septembris nav piemērots laiks sarunai par šādu tēmu? Šoreiz līvānieši bija izlēmuši risināt šo sarunu visaugstākajā līmenī, proti, veltīja tai kārtējo pilsētas Tautas deputātu padomes sesiju.

Pārskata ziņojumu nolasīja rūpniecības, celtniecības, transporta un sakaru pastāvīgās komisijas priekšsēdētājs deputāts V. Veide. Atzīšos: viņa izteikto pārliecību, ka jautājumā par pilsētas gatavību ziemai komisija noskaņota optimistiski, gan es, gan daudzi zālē sēdošie uzņēmām ar neuzticību un piesardzību, vai pat vēl vairāk — ar bažām.

Kāds pamats ir komisijai izdarīt tik cerīgus secinājumus? Izrādās, kā par brīnumu, pat ar kurināmo esam nodrošināti — tā pietiks gan šī gada IV ceturksnī, gan nākamā gada I ceturksnī. Noteiktos pasākumu plānus vairāk vai mazāk sekmīgi pilda uzņēmumi, tai skaitā arī eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas katlu māja. Arī dzīvojamā fonda jomā paveikta jau lielākā daļa darbu (ja nu vienīgi nav izgatavoti logu rāmji, pieprasījumu pēc kuriem spītīgi negrib apmierināt rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība). Jo vairāk komisiju optimistiski noskaņo tas, ka stāvoklis ar sadzīvē izmantojamo kurināmo kopumā ir labs (nepietiek vienīgi akmeņogļu). Vienīgais, kas nopietni uztrauc komisijas locekļus, ir tempi, kādos norit lielāko uzņēmumu gatavošanās pārejai uz gāzes izmantošanu. Pārējais uztraukumu it kā nerada.

Un tomēr. Pirmā satraucošā nots ieskanējās jau nākamā runātāja — deputāta J. Liepas — teiktajā. Viņš savā runā skāra to, kas pilsētai pašlaik ir pats svarīgākais — jautājumu par kurināmo. Lai gan drīz vien siltumcentrālē sāks darboties ūdens uzsildīšanas katls (turpmāk te izmantos gāzi), šis kurināmais limitēts tikai katla iedarbināšanas un noregulēšanas darbiem, tas ir, ne vairāk kā piecas diennaktis ilgam laikam. IV ceturksnim fondu pagaidām nav vispār. Fondu sadalījums nākamajam gadam paredz 2,7 miljonus kubikmetru «gaišzilā» kurināmā no pieprasītajiem 9 miljoniem. Tiesa, mazuts gan ir. Tikai tas vēl jādabū no stikla fabrikas, kuras tilpnēs bioķīmiķi bija spiesti šo mazutu iepildīt, jo pašiem savu tvertņu nepietiek. To izdarīt gan nebūs viegli — tas ziņāms jau no iepriekšējo gadu pieredzes: «stiklinieki» nav no tiem, kuri labprāt atdod parādus.

Pašā sesijas priekšvakarā izpildkomitejas telefoni zvanīja nepārtraukti. Ko tikai nenācās dzirdēt izpildkomitejas darbiniekiem: zvanītāji ar emocijām neskopojās. Iemesls bija viens — strauji krituses ūdens temperatūra siltumapgādes tīklā. Vai notikusi avārija katlu mājā? Nē, kā izrādījās, viss bija daudz vienkāršāk. Arī bezatbildība daudz lielāka. Proti, bez jebkādas iepriekšējas saskaņošanas ar katlu māju un ar apvienotos katlu māju un siltumtīklu direkcijas iecirkni, tātad — patvaļīgi centrālās apkures sistēmai pieslēgtas dzīvojamās mājas Larčenko ielā 27 un Rīgas ielā 34, ugunsdzēsības nodaļa, aptieka, būvmateriālu un konstrukciju kombināta realizācijas nodaļa un citi patērētāji.

Par to savā ziņojumā pilsētas izpildkomitejai arī rakstīja apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas iecirkņa meistars. Fakts, tā teikt, acīm redzams. Bet absolūta taisnība ir arī pilsētas mēram J. Znotiņam: kad izbeigsim «konstatēt faktus» un sauksim pie atbildības konkrētos vaininiekus?

Par to, ka pilsēta divas nedēļas palika bez siltā ūdens, kā noskaidrojās, atbildība bija jāuzņemas arī katlu mājas vadītājiem, jo taupības nolūkos te darbināja tikai vienu sūkni. Un kuram jābūt atbildīgam par to, ka septembra beigās ne bioķīmiskajai rūpnīcai, ne izpildkomitejai vēl nebija izstrādāts grafiks par atsevišķu pilsētas objektu pieslēgšanu apkures sistēmai?

Drīzāk gan apbēdina, nekā iepriecina tas fakts, ka tieši sesijas gaitā «noskaidrot attiecības» sāka eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas galvenais inženieris J. Liepa un dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības Līvānu iecirkna priekšnieks L. Šeflers. To nu varēja un arī vajadzēja izdarīt citā laikā un citā vietā.

Tagad par dzīvojamo fondu. Šajā jautājumā pastāvīgās komisijas optimisms zināmā mērā cieta fiasko. Nav pabeigts krāšņu remonts, kārtībā nav arī jumti. Pats sāpīgākais jautājums tomēr ir nodrošināšana ar galdniecības izstrādājumiem — logu un durvju blokiem. Dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības atbilde ir kategoriska: nav zāgmateriālu. Atļaujiet vaicāt: vai esat papūlējušies tos sagādāt? Nedzīvojam taču Sahāras tuksnesī. Un kādēļ par to runājam tikai tagad, kad ziema jau durvju priekšā? Acīmredzot, izeju vajadzēja meklēt jau gada sākumā. Vārdu sakot, atkārtojas senā aina, kura tik raksturīga stagnācijas gadiem: ragavas taisām ziemā.

«Turpinās šuvju aizdrīvēšana daudzstāvu namos» — bija teikts komisijas ziņojumā. Ļoti labi, patīkami dzirdēt — tik lielā mērā visiem jau apnikušas šīs šuves, kurām laikraksts pievērš uzmanību, ja nekļūdos, nu jau divas sezonas pēc kārtas. Ja reiz šis darbs turpinās, tātad var cerēt, ka kādreiz tas tiks arī pabeigts. Diemžēl deputāts P. Vartminskis domā nedaudz citādi: viņam ir pavisam droši zināms, ka mājā Larčenko ielā 19 «aizdarītās» šuves kā laidušas cauri, tā arī turpina laist mitrumu. Ko šajā sakarībā var teikt komunālā dienesta darbinieki, kuru tiešais pienākums ir kontrolēt celtnieku darbu?

Saimnieku pie mums nav, ir tikai apgādājamie. Šai L. Šeflera izteiktajai domai nevar nepiekrist. Patiešām: pat ja komunālā dienesta darbinieku skaitu desmitkāršotu, viņiem tomēr nebūtu pa spēkam ieviest kārtību tur, kur cilvēki dzīvo pēc principa: tas, kas aiz dzīvokļa sliekšņa, vairs nav mans. Varbūt tiešām pamēģināt, kaut vai eksperimenta veidā, kādu māju īrniekiem iznomāt? Bet — lai viņi nejustos bezpalīdzīgi, neprazdami elektrika, santehnika vai namdara darbus, māju (vai pat divas, trīs) varētu uzticēt aprūpēt komunālā dienesta darbiniekam, kuram šeit likumīgi (atbilstoši komunālajam dienestam iedalīt paredzētajiem 2 procentiem uzcelto dzīvokļu) ierādīts dzīvoklis.

Kā parasti, sesija pieņēma lēmumu. Ņemot vērā visas «pesimistiskās» piezīmes attiecībā uz sākotnējo «optimistisko» noskaņojumu. Ar lēmumu tiks iepazīstināti visi, uz ko tas attiecas. Un viņiem uzliks par pienākumu šo lēmumu īstenot. Tas saprotams pats par sevi. Ja iecerētais tiks realizēts tikpat dedzīgi un ar tādu pašu ieinteresētību, kā sesijā runāja deputāti, varēsim uzskatīt, ka viņu teiktais nav tikai tukša skaņa vien.

I. KOROĻOVA

● 9. oktobrī apritēja 100 gadi, kopš dzimis Nikolajs Buharins (1888. — 1938.) — ievērojams partijas un padomju valsts darbinieks. Būdams viens no V. I. Ļeņina tuvākajiem līdzgaitniekiem, N. Buharins deva lielu ieguldījumu Oktobra revolūcijas uzvarā, partijas politiskās un ekonomiskās stratēģijas izstrādāšanā.

TASS fotohronika

Kā risinām pārtikas problēmu

Vai „Līdumnieks" — lieka nasta?

Pēc rajona agrorūpniecības apvienības iniciatīvas Preiļos šopavasar izveidoja kooperatīvo veikalu «Līdumnieks». Par tā nepieciešamību, šķiet, diskutēt lieki, jo pārtikas produktu deficīts patlaban ir problēmu problēma. Un tā jārisina mums pašiem.

«Līdumnieku» nodibināja uz Kirova kolhoza bāzes. Savu daļu rūpju uzņēmās kolhozs «Vārkava». Kooperatīvā iestājās «Sarkanā ausma», Oškalna kolhozs un «Dubna». Vēlāk — arī padomju saimniecība «Aglona». Ieinteresēti pret šāda veida tirdzniecības uzņēmumu izturas Preiļu siera rūpnīcas direktors Pēteris Zukulis. Diemžēl to nevar teikt par kolhozagrofirmu «Krasnij Oktjabrj» kopumā.

Ja stāstītu par produkciju, ko lauksaimnieki piedāvā pircējiem, tad domas acīmredzot dalītos. Lauksaimnieki sacīs: «Ar ko bagāti, ar to tirgojamies». Pircēji teiks: «Veikala plaukti vēl ir samērā tukši».

Tā vai citādi, bet kopš veikala atklāšanas (martā) «Līdumniekā» rajona iedzīvotājiem pārdoti pārtikas produkti par 142 tūkstošiem rubļu. Visvairāk produkcijas pārdod kolhozi «Vārkava», «Dubna», «Sarkanā ausma», padomju saimniecība «Aglona». Sovhozs praktiski ir vienīgais gala produktu piegādātājs. Pārdod aitas gaļu, piles, vistas. Vistas audzē arī Oškalna, M. Gorkija kolhozos, bet... līdz rajona iedzīvotāju galdam tās praktiski nenonāk. Arī tāpēc, ka preču piegādāšanu rajona iedzīvotāju vajadzībām šajās saimniecībās uzskata par papildus rūpēm. Jā, virsplāna produkciju kolhozi var pārdot sava rajona vajadzībām, tāpat nestandarta produkciju. Taču tā netiek atspoguļota plāna izpildes rādītājos.

«Līdumniekā» gandrīz nemaz nav redzēta Oškalna kolhoza maize, M. Gorkija kolhoza broileri, kolhozagrofirmas desas, čipsi, ciete, tagad — arī konfektes «Gotiņa». Lai kā tur būtu, tā tomēr ir sava rajona cilvēku vajadzību ignorēšana. Protams, kolhozagrofirma aizbildinās, ka tas nav viņu veikals, M. Gorkija kolhozā sacīs, ka viņiem tuvāk Viļāni...

Tos brūnos maizes klaipiņus, kurus veikals iztirgo nepilnas stundas laikā, cep kolhozā «Vārkava». Šī saimniecība iedzīvotājiem pārdod arī dārzeņus, «Sarkanā ausma» piegādā graudus, zirņus, putraimus, linsēklu eļļu — «Dubna» — medu, ziedus. Gandrīz visu laiku «Līdumniekā» var nopirkt tomātus. Kirova kolhozs noslēdza līgumu ar Jēkabpils rajona saimniecību, un veikala plauktos nu augu sezonu ir šie dārzeņi. Iespējams, ka svaigi dārzeņi būs arī ziemā un agrā pavasarī. Tiek veidots desu ražošanas kooperatīvs Suvorova kolhozā. Ja saimniecības tam pārdos savus nestandarta lopus, tad pretī (ar «Līdumnieka» starpniecību) varēs iegādāties desu izstrādājumus.

Noslēgts līgums ar Saldus rajona Ļeņina kolhozu un kolhozu «Druva». Šīs saimniecības preiliešiem pārdod desas, «Palsu», kvasu un marinētus dārzeņus. Uzsākta sadarbība arī ar vienu Baltkrievijas putnu fabriku. Lūk, no turienes veikala plauktos nonāk tītaru gaļa. Paredzams, ka turpmāk tur varēs nopirkt arī subproduktus, tītaru olas. Nodibināti sakari ar Moldāviju. Varētu piegādāt visu, kas aug šajā saulainajā republikā (arbūzus, baklažānus, piparus, vīnogas, arī konservētus dārzeņus), taču pagaidām nav atrisināta transporta problēma. Ja tuvākajā laikā (ar RARA starpniecību) izdosies iegādāties refrižeratorautomobili, tad «Līdumnieks» sola mūs pilnībā apgādāt ar Moldāvijā audzēto produkciju.

Protams, pircējus interesē kooperatīvā veikala cenu politika. Nereti cenas ir augstas, pat pārāk augstas. Kāpēc? Veikals produkciju iepērk pēc līgumcenām. Lai varētu sevi uzturēt (darba alga, transports), iepirktajai produkcijai jāuzliek uzcenojums. Piemēram, Baltkrievijā, tā kā mēs esam cita republika, tītaru gaļu piedāvā par 4 rubļi kilogramā. Bet putni vēl taču ir jāatved, jāpārdod. Lūk, tā rodas uzcenojumi un paaugstinās cenas. Par kaut kādu lielo peļņu (kā daži domā) te pagaidām nav runas. Cenas bez tam ir atkarīgas arī no produkcijas kvalitātes. Ja, piemēram, tomāti šeit ir dārgāki, tad arī to kvalitāte ir labāka.

Skaidrs arī vēl viens: ja pēc produkcijas nāksies braukt uz kaimiņrepublikām vai arī tālāk, tad produktu cenas zemākas nekļūs. Tās varētu būt mērenākas tad, ja dārzeņus audzētu un pārdotu savā rajonā. Tāpat gaļu, augļus. Šodien tā vēl nav. Jo daudzas saimniecības «Līdumnieku» nezin kāpēc uzskata par lieku nastu, ko savos plecos negrib celt.

Arī todien, kad ielūkojos «Līdumniekā», veikala vadītāja S. Indāne bija norūpējusies. Saka: viss jau būtu labi. Rajona agrorūpniecības apvienība atbalsta, palīdz risināt saimnieciskos jautājumus, aicina saimniecības būt atsaucīgākām un vairāk domāt par cilvēku apgādi ar pārtiku. Taču produkti veikala plauktos nestāv. Jo vārdi un aicinājumi ir viens, bet praktiski darbi — pavisam kas cits. Kirova kolhozs, «Vārkava», «Aglona», «Sarkanā ausma», «Dubna» — jā, šīs saimniecības ir pretimnākošas. Bet pārējās? Vai tiešām nevienam citam nerūp sava rajona apgāde ar pirmās nepieciešamības preci — pārtiku?

A. IĻJINA

Medicīnas industrializācijas ceļos

Pirmos pacientus pieņēmusi nesen atvērtā Tallinas Zinātniskā koronārās kirurģijas centra klīnika. Iecerēts, ka šis centrs līdztekus tiem pašas Igaunijas iedzīvotājiem, kuriem vajadzīga augsti kvalificēta medicīniskā palīdzība, gadā uzņems arī līdz 100 ārzemju pacientu. Iegūtā valūta ļaus atjaunināt medicīnisko aparatūru un iegādāties nepieciešamos ārstniecības līdzekļus un instrumentus, lai tādējādi krietni paplašinātu centra iespējas.

Iekārtas un tehnoloģijas jaunajam kardioloģijas centram daļēji tika iepirktas Tallinā notiekošajā izstādē «Kardioloģija-88», ko organizēja akciju sabiedrība MORAG (Zviedrija), piedaloties arī Igaunijas tirdzniecības un rūpniecības palātai un PSRS ārējās tirdzniecības apvienībai «Ekspocentr».

Veselības aizsardzība republikā iet zinātnes un prakses integrācijas ceļu. Uz to orientēts Tartu izveidotais psihiatrijas zinātniskais centrs. Republikas onkoloģijas centrs vēl ir tapšanas stadijā. Taču tā neapstrīdamās priekšrocības jau ir skaidri redzamas — radusies iespēja maksimāli efektīvi izlietot līdzekļus, tiek fiksētas visu ārstēšanas metožu kombinācijas, tiek nodrošināta slimību agrīna diagnostika. Uz plaušu slimību dispansera un zinātnisko laboratoriju bāzes Igaunijā plāno izveidot arī pulmonoloģijas centru.

TASS — LATINFORM

Sacensības aršanā

● Ļeņina kolhozā notika sacensības zemes aršanā. Uz lauka otrajā ražošanas iecirknī viens pēc otra izbrauca deviņpadsmit mehanizatori. Darbu vērtēja kolhoza priekšsēdētājs P. Barkovskis, saimniecības vadošie speciālisti, iecirkņu priekšnieki, viņu vietnieki.

Sacensības atšķīrās no rajonā organizētajām, jo to mērķis šoreiz bija — mācīties art. Un palūkot, ko spēj katrs mehanizators un viņa vadītā tehnika. Tāpēc šoreiz nebija arī uzvarētāju un zaudētāju. Un tomēr... Vistaisnākā vaga iznāca Jānim Ašeniekam, glītākais arums — — Albertam Pauniņam. Meistarīgi strādāja arī Francis Balcers (traktoru T-74 un T-75 grupā) un Gunārs Stupāns (T-150).

● ATTĒLĀ: katra mehanizatora veikumu vērtēja kompetenti speciālisti.

J. ZANDES foto

Vēstule redakcijai

Lēmums jāīsteno

1989. gadā aprit 45 gadi, kopš mūsu rajons atbrīvots no vācu fašistu okupācijas. Šajā sakarībā Līvānu pilsētas Lielā Tēvijas kara veterānu padome gatavojas rīkot tikšanos ar kara veteāniem — mūsu pilsētas atbrīvotājiem. Mums ir daudz interesantu ieceru, kā padarīt šo tikšanos skaistu un interesantu. Taču — mēs nevaram īstenot iecerēto bez pilsētas izpildkomitejas un citu rajona organizāciju palīdzības.

Pilsētā sākts ierīkot Slavas skvēru par godu 2. Baltijas frontes karavīriem: uzstādīts skaists akmens ar piemiņas uzrakstu, uzbūvēta siena atritināta karoga veidā. Bet tas arī ir viss, jo darbi apstājušies. Tagad šī vieta kļuvusi gandrīz vai par spēļu laukumu: puikas sacenšas, kurš ātrāk spēs uzrāpties vai nu uz akmens, vai mūra sienas.

Sāpīgi ir redzēt šādu ainu vietā, netālu no kuras atrodas kultūras nams un divas skolas. Vai var runāt par patriotisko audzināšanu, ja turpat līdzās, acu priekšā, tiek zaimota varonīgo kaujinieku piemiņa.

Lūdzām dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības direktoru biedru Sefleru paskaidrot, kāpēc pārtraukti skvēra ierīkošanas darbi. Jūs nevarat pat iedomāties, ko atļāvās pateikt vadošs darbinieks, kurš ir atbildīgs par pilsētas labiekārtošanu: «Man šie akmeņi nemaz nav vajadzīgi! Savedušī visādus akmeņus gan Preiļos, gan Līvānos. Kam tas vajadzīgs? Man vairāk rūp, kā salabot jumtu!»

Neviens, protams, neapstrīdēs, ka jumti nav jālabo. Bet vai ir pieļaujama divu tik atšķirīgu lietu salīdzināšana, b. Sefler?

Mēs daudz runājam par žēlsirdību, par tikumību, bet pavisam par to aizmirstam tad, ja kaut kas reāli jāizdara. Cīņās par mūsu pilsētas atbrīvošanu taču krita 550 cilvēki, bet rajona brāļu kapos pavisam guļ 1 618 karavīri! Vai mums ir tiesības to aizmirst? Ļoti bēdīgā stāvoklī ir arī tie brāļu kapi, par kuriem nesen rakstīja rajona laikraksts. Pilsētā nav nekādas piemiņas zīmes līvāniešiem, kuri krita Lielā Tēvijas kara laikā. Šāda piemiņas plāksne būtu vajadzīga. Tas ir dzīvo pienākums pret kritušajiem.

Mēs, Līvānu pilsētas Lielā Tēvijas kara veterānu padome locekļi, griežamies pie Līvānu PMK vadības un celtniekiem. Cienījamie biedri! Dariet visu iespējamo un neiespējamo, lai skvērs tiktu ierīkots jau šajā gadā! Šāda objekta būvi nedrīkst ievilcināt. Jo tā ir zaimošana! Tā ir netikumība! Rajona Tautas deputātu padomes sesija ieplānoja un pieņēma lēmumu par skvēra ierīkošanu jau 1987. gada decembrī. Kad beidzot mēs iemācīsimies cienīt un pildīt pieņemtos lēmumus? Arī šis gads jau tuvojas noslēgumam.

Mūsu lūgums vienlaikus adresēts arī Līvānu stikla fabrikas vadībai: pabeidziet savu iesākto darbu — nojauciet veco estrādi, novāciet būvgružus, atkritumus, uzberiet šajā vietā zemi!

Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Znotiņš šos jautājumus risina ar lielu saprātni. Diemžēl viņa centieniem ceļu aizšķērso rajona vadība, arī biedrs Desainis, kurš noņēma limitus, kas (pavisam 20 tūkstoši) bija iedalīti Līvānu pilsētas izpildkomitejai, līgumdarba organizācijai, Līvānu PMK. Turpmāk viņš plāno noņemt vēl 17 tūkstošus rubļu, lai izmantotu tos ūdens stacijas celtniecībā. Ļoti lūdzam rajona vadību atrast iespēju būvēt minēto objektu uz rajona budžeta rēķina, neatņemot tos līdzekļus, kas paredzēti skvēram.

Darbu aizkavējusi arī rajona arhitekta grupa. Lūdzam arhitektus ātrāk pabeigt izstrādāt projekta un tāmes dokumentāciju un nodot to Līvānu PMK.

Mūsu uztraukums ir pamatots. Visu teikto lūdzam uztvert nopietni un ātrāk īstenot pieņemtos lēmumus, lai pavasarī mēs varētu skvēru apzaļumot.

LĪVĀNU PILSĒTAS LIELĀ TĒVIJAS KARA VETERĀNU PADOME. Priekšsēdētāja — T. Šuba, padomes locekļi — J. Daugavvanags, B. Daukšte, A. Kucenķeiris, K. Kalniņš, K. Čakšs

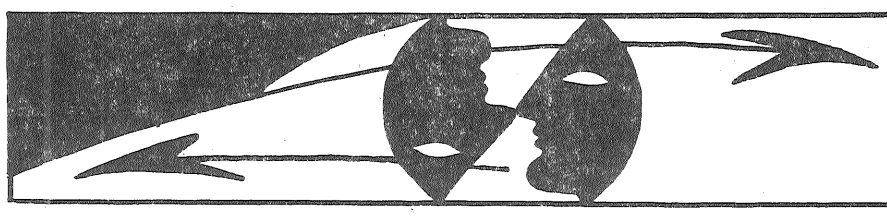

ES UN MANS LAIKS

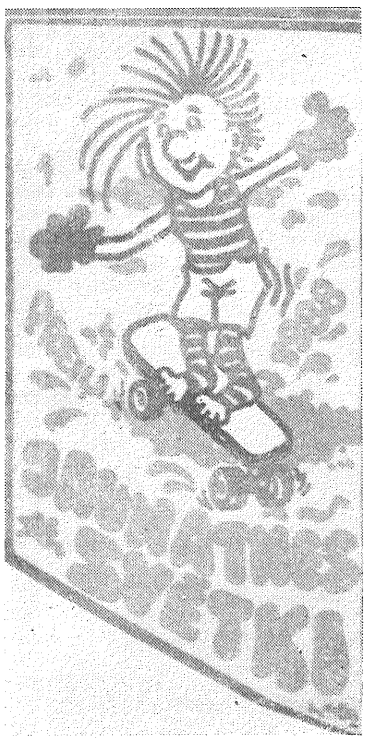

PREIĻOS — PIRMO REIZI!

— Nu, kā? — vaicāju es pazīstamiem un nepazīstamiem jauniešiem pagājušo sestdien.

— Nu, kā? — nepazīstami un pazīstami vaicāja man.

Un lai kā mēs cits citam atbildējām, es joprojām viennozīmīgi nevaru atbildēt «kā». Mans garastāvoklis pēc rajonā pirmajiem Jaunatnes svētkiem bija neizprotams. Bet jūsējais?

PAR TO, KAS BIJA

Bija Preiļos necerēti daudz jauniešu. Bija daudz pasākumu — modes demonstrējumi, sacensības jātnieku sportā, skeitbordā, velosportā. Bija «nomaskējušies» un jautri skrējēji. Bija vairāku komjaunatnes organizāciju veidoto ziedu kompozīciju, jauno mākslinieču D. Barkānes un I. Gedzunes darbu un J. Livmaņa-Trubiņa fotogrāfiju izstāde. (Izstāde, kas visiem ļoti patika un pēc apmeklētāju domām — bija «līmenī».) Bija nakts balle, kurā tika pārdotas vairāk nekā 500 biletes un bija svētku «Mis» un «Misters». Bija interesanti dekorēta zāle, par ko rūpējās SPK meitenes O. Gribuška un H. Kudrjašova, Ļenina kolhoza noformētājs J. Rubins un E. Jurkjāne un K. Skobeļeva no Preiļu trikotāžas fabrikas. Bija ballē visai īpatnēji pašdarbnieku priekšnesumi, kas neiederējās pasākuma kontekstā un ne visai pārdomāti «Mis» un «Mistera» vēlēšanu pārbaudījumi. Toties bija rajonā iecienītā Zundānu tautas nama diskotēka «Nepaej garāmi» un Stabulnieku tautas nama vokāli instrumentālais ansamblis, ko pazīstam ar nosaukumu «Bitīte». Bija seši lieliski puiši — breikotāji no Daugavpils breikkluba «Afiša». Un bija arī pašmāju breika cienītāju uzstāšanās. Bija skaistas un caurspīdīgas stikla balvas, ko veiksmīgākajiem pasākumu dalībniekiem sarūpēja Līvānu stikla fabrikas komjaunatnes komiteja.

PAR TO, KA NEBIJA

Varbūt es maldos, bet nebija īstas svētku sajūtas (sevišķi tiem, kas nebija ballē). Mēs rātni gājām no viena pasākuma uz otru, tā līdz galam arī «neizgaršojuši» tās cerības, ko saistījām ar vārdiem «Jaunatnes svētki». Nebija svētku sākuma — ne ar, ne bez fanfarām. Nebija neviena, kas jau sākumā ielīksmotu, paziņojot: «Kungi un dāmas, svētki sākušies! Lai dzīvo svētki!» Bija vienkārši — pirmais pasākums. Loģiski — nebija arī oficiāla svētku noslēguma. Vienkārši — beidzās balle. Nebija visiem un visur redzama un priekšā stādīta, visu zinoša un, protams, apburoša svētku vadītāja, svētku maestro. Nebija solītās ugunošanas, koncerta un viesansambļa, un nebija arī informācijas, kāpēc to nav. Taisnības labad jāteic: nebija arī gaidītās atsaucības no mūsu, dalībnieku, puses. (Skrējienā — dažas maskas, uz kurām, mēs, pārējie un «normāli» ģērbtie, skatījāmies, staro citu, ar aizdomām.) Skeitborda sacensībās — sešī dalībnieki. ...Nebija (jo nav dzirdēts), ka svētkos noticis kāds «ČP», kas aizliegtu šādu pasākumu rīkošanu turpmāk.)

KO DARĪSIM?

Neteikšu visu vārdā, jo ceru, ka par svētkiem iespaidos dalīsieties arī jūs, taču domāju, ka svētki mums ir nepieciešami. Tikai — pārdomātāki, rūpīgāk un elegantāk organizēti. Lai arī ar īsāku programmu, bet — omulīgāki, jautrāki, tādi, kuros vairāk fantāzijas, izdomas un mazu, mīļu delverību un ķecerību.

Pirmie kucēni esot jāslīcina... Ko darīsim ar pirmajiem svētkiem? Mans priekšlikums — rīkosim otrus! Nākošvasar. Bet tad nu gan — visi kopīgi. Neļausim svētkus «monopolizēt» komjaunatnes rajona komitejas puišiem un meitenēm, bet visi iesim palīgos. Citādi — nav vērts.

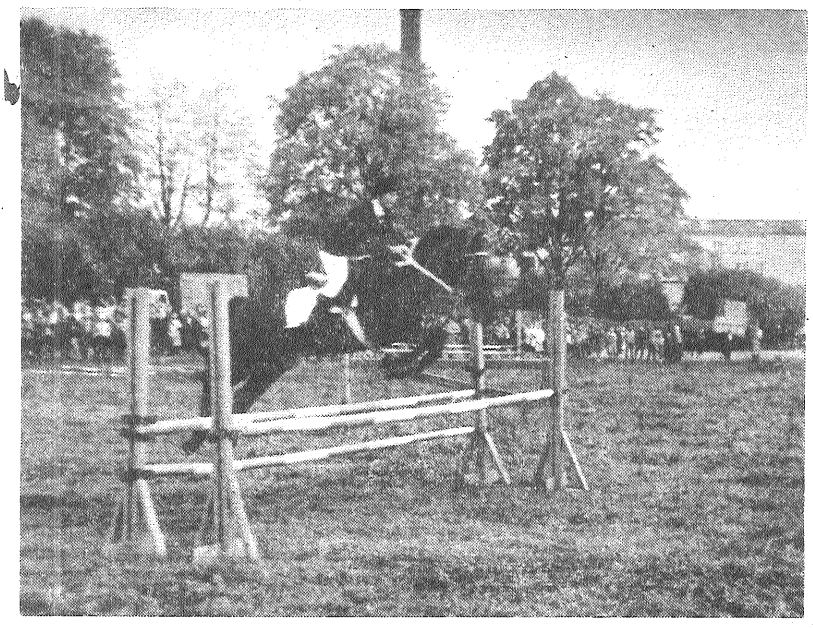

● Īstas jātnieku sporta sacensības demonstrēja agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» sportisti A. Koļesņikovs ar savu uzticamo Gurdonu (1. v.), L. Upeniece (Favorīts, 2. v.), M. Mihailovs (Granīts, 3. v.).

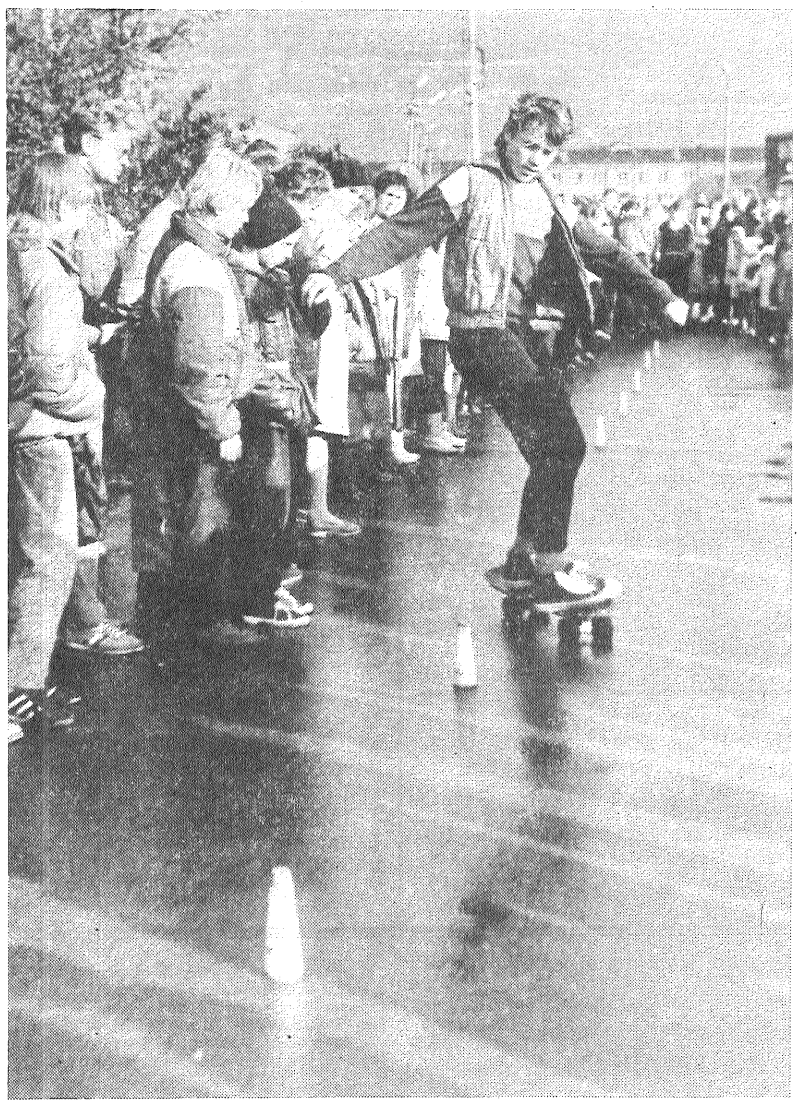

● Dažam skeitbords izsauc sajūsmu, citam — šausmas. Bet pa to laiku Preiļos jau ir pirmie «aizjūras» sporta veida čempioni — A. Ziemelis (1. v.), A. Binders (2. v.), D. Sondors (3. v.).

Pievērsiet uzmanību: uz dēļa — nakts balles «Misters» — Viesturs no Preiļu 1. vidusskolas (attēls pa kreisi).

● Spraigā skrējienā devies simtkājis no Preiļu 1. vidusskolas. (Kad vajadzēja saņemt balvu, skrējiena organizatori neapmulsa un augumā garākajam finišētājam pasniedza... divas balvas — galvgalā un...).

● «Mis» Sārmīte pirmajos Jaunatnes svētkos guva nedalītu atzinību un simpātijas.

Visos svētku pasākumos klāt bija arī S. JOKSTE un J. SILIĶIS

● Kaut smiltis čirkst un spieķi liecas, velosportisti varonīgi pārvar šķēršļus.

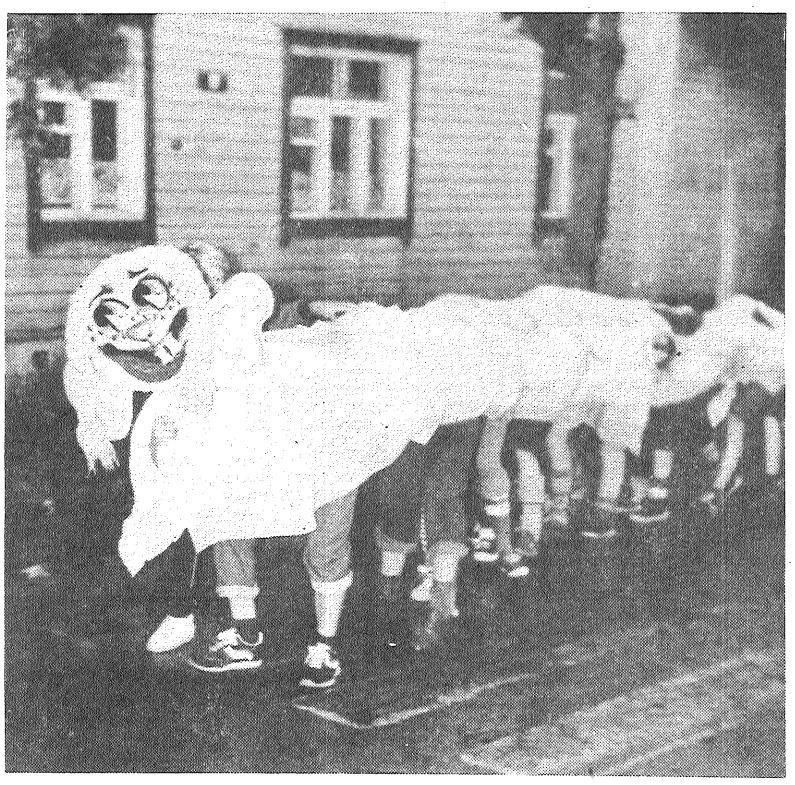

Reids

Līvānos, septembra pēdējā vakarā

„VAI KAS noticis? Pilsētā it visur milicija...» — mums jautāja kāda paziņa. Vēl vairāk viņa izbrīnījās, ieraudzījusi pie nama Biedrības ielā 5 stāvam divas ugunsdzēsēju automašīnas. Vai mācību trauksme? Nebūt nē: no mājas pagraba plūda biezi dūmi. Izsaukumu pulksten 20.15 pieņēma Līvānu profesionālā ugunsdzēsības daļa. Taču arī pēc stundas ugunsgrēks vēl nebija lokalizēts, un pirmā stāva iemītnieki klusībā šausminājās. Ugunsdzēsēji nervozēja, tādēļ, protams, arī kļūdījās.

Kāds gan jau smagi nopūtīsies: «Kā vienmēr...». Apspriedīsim tomēr visu mierīgā garā. Tik tiešām, šajā situācijā Līvānu ugunsdzēsēji bija bezpalīdzīgi, tādēļ aicināja palīgā kolēģus no Jēkabpils. Un tas viss tikai tāpēc, ka dežurējošās komandas ekipējumā nebija ...gāzmasku. Bet tā taču ir profesionālā ugunsdzēsības daļa! Nolūkojuši izdevīgu momentu, uzrunājām automašīnas šoferi Pēteri Utinānu, kuram darāmā tobrīd bija mazāk.

— Tīrā nelaime ar tiem pagrabiem. Kādus septiņus ugunsgrēkus tajos esam jau nodzēsuši, iztiekot, tā teikt, tikai ar entuziasmu vien — aizrīdamies dūmos. Jautājumā par individuālo aizsarglīdzekļu iedalīšanu ne vienu reizi vien esam griezušies pie vadītājiem rajonā, tie savukārt — attiecīgajās republikas iestādēs. Diemžēl rezultātu nav.

Teiksim atklāti — stāvoklis nav iepriecinošs. Bet tas vēl nav viss. Līvāniešiem ir grūtības arī ar transportu: ugunsdzēsēju mašīna raitī ripo tikai pa asfaltu. Tiklīdz tās rezervuārs piepildīts ar ūdeni, kurš nemts, teiksim, no tās pašas Daugavas, mašīna vairs nespēj uzbraukt krastā. Līvānu ugunsdzēsēji var tikai sapņot arī par tādu greznību kā ugunsdzēsēju kāpnes. Kā gan viņi dzēstu ugunsgrēku, kurš būtu izcēlies, piemēram, Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcas administratīvā korpusa septītajā stāvā? Bail pat iedomāties. Pie tam — šajā objektā ir paaugstināta ugunsbīstamība. Un kā organizēts pats ugunsdzēsības dienests? Tovakar Biedrības ielā 5 vienlaicīgi atradās divas automašīnas. Ja ugunsgrēks izceltos vēl kādā citā vietā, zvanīt 01 būtu veltīgi — tur jums nevienš neatbildētu. Dispečera vai dežuranta amats štatu sarakstos nav paredzēts. Mūsu reida grupai neatliek nekas cits kā pēc paskaidrojumiem šajā jautājumā griezties rajona ugunsdzēsības daļā.

Mūsu reida brigādes nākamā ilgstošākā apstāšanās — 4. garāžu kooperatīvā (priekšsēdētājs L. Doļnikovs) pie 69. boksa, kurš pieder J. Harauzovam. Kāpēc pievērsām uzmanību garāžai? Tajā divi jauni cilvēki pašaizliedzīgi veica rezerves daļu — pārsvarā mopēdu — inventarizāciju. No kurienes tik daudz lieku «dzelžu»? Arī pašu mopēdu aizdomīgi daudz. Tā kā milicijas darbinieki vienu no šiem transportlīdzekļiem nekavēloties atpazina (tas ticis aizdzīts pirms divām dienām), nāksies rūpīgi izmeklēt, kādā celā iegūti pārējie. Bet jaunie «inventarizētāji» — J. Harauzovs (garāžas īpašnieka dēls) un J. Ivanovs gribot negribot jātur aizdomās — jāšaubās, vai viss, kas atrasts garāžā, ir pirkts par vecāku naudu.

Par trešo ievērības cienīgo notikumu šajā septembra vakarā reida brigāde uzskata kolhoza «Vārkava» bitenieka, agrāk sodītā Donāta Turkupoļa aizturēšanu. Viņa motocikla bagāžas novietnē atradām pilnu malu medniekā ekipējumu: sākot ar polietilēna maisiņu (tiesa, šoreiz tukšu) un beidzot ar mednieku ieroci, kurš nav nekur reģistrēts. Arī ieroča lietošanas atļaujas tā īpašniekam, protams, nebija. Lai arī kā Donāts Turkupolis centās mūs maldināt, mēs viņam nenoticējām — pārāk bieži milicija saņem ziņas par šādu darbonu pastrādātajām nelietībām. Aizturētajam bija jāšķiras gan no ieroča, gan no patronām.

Par katru cenu tikt cauri sveikā — tādu rīcības moto sev vienmēr izvirza vēl viens «šīspasaules varenais» — Oškalna kolhoza celtniecības inženieris K. Grigors. Ko tur lai saka: K. Grigors arī tagad ir uzticīgs saviem vecajiem paradumiem, kurus iemantojis, jau strādādams LEMBK. Tāpēc divcīņā ar VAI darbiniekiem viņš vienmēr uzvar. Braucot sadomāja nosnausties uz dzelzceļa pārbrauktuves? Kas nu tur liels — naudas sods un sērijas II... numurs! Lai nekristu kaunā, var taču izmantot arī kolhoza mašīnu.

Un K. Grigors to arī dara, pie tam ar vērienu, nekaunīgi pavēstot inspektoram, ka atņemtās tiesības kolhoza priekšsēdētājs pats personīgi pasniegšot «uz paplātes». Un ne vēlāk kā nākamajā dienā. Šajā sakarā mums ļoti gribētos dzirdēt cienījamā J. Brakovska domas.

Pagaidām — informācija pārdomām — piektdien, 30. septembra vakarā, Oškalna kolhozam piederošā gaišzilā «Niva» (ar valsts numuru 42—90 LTA, celazīmes numurs —2493) stāvēja Līvānos, Padomju Armijas ielā pie jaunceļamā nama. 1. oktobrī tā redzēta pie kāda no pārtikas veikaliem, kur K. Grigora pavadone iepirkusies. Ir ziņas, ka tā pati «Niva» braukājusi pa pilsētu arī svētdienā. Skaidrs ir viens: ja šīm nebūšanām nedarīs galu kolhozā, tad par to izbeigšanu parūpēsies VAI darbinieki, pie tam — visdrīzākajā laikā un ar visām no tā izrietošajām sekām.

Līdzīga iemesla dēl ar VAI inspektoru nācās izskaidroties arī remontu un celtniecības pārvaldes traktoristam P. Kirilovam, bet pirmdien — projektēšanas un mājbūves tresta autotransporta uzņēmuma šoferim P. Dziadzinam, kura automašīna «KAMAZ» bija atstāta Lāčplēšelas stāvvietā, kaut gan tai pašā laikā vajadzēja atrasties garāžā.

Izcilas radošas spējas parādīja Vladimirs Mickevičs no Līvānu eksperimentālās koksnes konstrukciju rūpnīcas: viņš ne tikai vizinājās ar savu motociklu, būdams bez vadītāja tiesībām, bet arī noviltoja parakstu lapā par motocikla tehniskās apskates iziešanu. Jaunizceptajam «juristam» tas ir labs karjeras sākums. Bet varbūt uzņēmuma administrācija domā citādi?

Uzmanīgs lasītājs droši vien jau būs ievērojis, ka visus minētos pārkāpumus aizturētie izdarījuši, būdami pie pilna prāta un saprašanas. Varbūt Līvāni jau kļuvuši par atturības pilsētu? Nesteidzieties pirms laika tīksmināties. Neiztika arī bez dzērumā pastrādātiem ārkārtējiem notikumiem. Tikai tā var kvalificēt to, ko ieraudzījām ceturtajā sardzes postenī, kur «dienesta pienākumus» pildīja Aleksandra Bogdanova kompānijā ar saviem draugiem — Birutu Golubu un Valentīnu Zabolocki no Oškalna kolhoza. Sardzes pārsalušo dvēseli sildīja šķidrums, kas skalojās divos puslitra traukos ar pavisam neatbilstošu etiķeti. Šķiet, nu jūs varat iedomāties, cik drošā apsardzībā atradās konkrētais objekts.

Atšķirībā no šeit redzētā 6. postenī ārēji viss it kā bija kārtībā. Tā tam arī jābūt, ja reiz uzticēts sargāt materiālās vērtības par simtiem tūkstošu rubļu. Paskaidrosim, ka šis postenis apsargā koksnes konstrukciju rūpnīcas gatavās produkcijas uzglabāšanas laukumu. Tikai sargam, acīmredzot, ne sapnī nerādījās tas, ko atklājām mēs: daudzos konteineros detaļas bija sapuvušas, apaugušas ar zāli. Kā tad tā? Produkcija taču jau sen skaitās saražota, par to saņemtas darba algas, varbūt pat prēmijas. Ja liekam vienā svaru kausā tos zaudējumus, ko rūpnīcai nodara strādnieks, aiznesot līdzi kapeiku vērtu līstīti, otrā — nolaidīgas rīcības dēl radušos materiālos zudumus par tūkstošiem rubļu, tad nav vairs jāzīlē, kurš svaru kauss būs smagāks. Kur tad ir visurklātesošie uzņēmuma tautas kontrolieri? Tā kā tādu šeit nav, mums atliek tikai paziņot šī nesaimnieciskā uzņēmuma adresi sociālistiskā īpašuma izlaupīšanas apkarošanas dienestam un prokuratūrai.

Septembra pēdējā vakarā pa rudens lapu piebirušajām pilsētas ielām steidzās svētdienīgi ģērbušies līvāniešī: kultūras namā bija paredzēts koncerts. Arī mūsu reida grupa ar vislielāko prieku būtu pārcēlusies no tumšajām (visās nozīmēs) pažobelēm uz mājīgo kultūras nama zāli. Diemžēl tā nenotika. Jo tumšās pažobeles vēl joprojām pastāv.

Reida piedalījās: **J. ZNOTIŅŠ — pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs, N. KAZENKO — milicijas nodalas priekšnieks, J. LAČKAJS — VAI vecākais inspektors, I. KOROĻOVA — laikraksta korespondente**

Sports

Jaunaglonieši — čempioni

● Sporta biedrības «Darba rezerves» meistarsacīkstes futbolā notika Jaungulbenē. Sacensībās piedalījās arī Jaunaglonas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas sportisti. Mūsu apakšgrupā vēl bija Jaungulbenes, Dagdas un Ozolaines futbolisti.

Pirmajā spēlē sacentāmies ar mājiniekiem — Jaungulbenes komandu. Sākumā neveicās ne viņiem, ne mūsu spēlētājiem. Laikam jau iespaidoja nomācošais lietus. Un tomēr mūsu spēlētāji sarosījās un pārņēma iniciatīvu. Pie pretinieka vārtiem viens pēc otra veidojās bīstami momenti, taču rezultatīvi sitieni izpalika, Jaungulbenes futbolisti vairāk aizsargājās. Taču viens no viņu pretuzbrukumiem beidzās ar vārtu guvumu (kļūdījās mūsu vārtsargs). Otrajā puslaikā puiši centās spēlēt droši, uz pretinieka vārtiem veidoja ātrus uzbrukumus. Jaungulbeniešiem nācās aizsargāties ar visu komandu. Bet... mūsu zēni bija neapturami. Vārtus guva Aleksandrs Makuha un Igors Luriņš.

Otrajā spēlē tikāmies ar Ozolaines komandu. Jaunaglonas futbolisti bija galvastiesu pārāki par saviem pretiniekiem. Viena pēc otras radās situācijas, kad varēja gūt vārtus. Ieguvām tiesības realizēt vienpadsmit metru soda sitienu. Taču bumba aizlidoja vārtiem secen. Atkal rezultatīvāks izrādījās otrais puslaiks. Jaunaglonas futbolisti pretinieka vārtsargu pārspēja četras reizes un guva pelnītu uzvaru.

Pirms pēdējās spēles, kad vajadzēja sacensties ar Dagdas futbolistiem, Jaunaglonas komanda bija apakšgrupas līderis. Lai iekļūtu finālā, pietika ar neizšķirtu. Turpretim pretiniekiem bija nepieciešama tikai uzvara. Tad viņi varētu cīnīties par 3. vietu.

Lūk, šie apstākļi negatīvi ietekmēja mūsu spēlētājus. Pārliecinātība neattaisnojās. Mūsu zēni spēli uzsāka nesteidzīgi, centās demonstrēt savu meistarību, bet iegūvuma no tā nebija. Jūtama bija Dagdas sportistu vēlēšanās uzvarēt. Viņi cīnījās aizrautīgāk. Pirmais puslaiks beidzās neizšķirti — 0:0. Otrajā puslaikā mūsu komanda aktivizējās, lika akcentu uz visas komandas spēli, un rezultāts nebija ilgi jāgaida: pretinieka vārtsargs bumbu no vārtu tīkla izņēma divas reizes.

Finālā spēlējām ar Cīravas komandu. Sacensībai komandas noskaņojās nopietni. Jau ar pirmajām minūtēm uz laukuma sākās saspringta cīņa. Neizpalika asi uzbrukumi un sitieni uz pretinieka vārtiem. Cīravas futbolistu aizsardzība bija neatlaidīga. Kļūda sekoja kļūdai, un jau pēc piecpadsmit minūtēm ar rezultātu 2:0 vadībā ir Jaunaglonas futbolisti.

Likās: uzvara rokā. Kamēr Jaunaglonas spēlētāji atvilka elpu, pretinieka komanda attapās un puslaika beigās ieraidīja bumbu mūsu komandas vārtos.

Otrajā puslaikā Jaunaglonas futbolisti guva vēl vienus vārtus, un, kad tiesneša svilpe vēstīja par spēles beigām, rezultāts bija 3:1 Jaunaglonas profesionāli tehniskās vidusskolas sportistu labā. Mūsu skolas jaunie futbolisti par sporta biedrības «Darba rezerves» čempioniem kļuva pirmoreiz.

«Darba rezervju» republikāniskās izlases komandas sastāvā iekļauti četri jaunaglonieši — Igors Luriņš, Igors Novikovs, Aleksandrs Makuha un Vladimirs Ivanovs.

V. ZUBCOVS
komandas treneris

Redaktors P. PĪZELIS

LABOJUMS

Mūsu laikraksta iepriekšējā materiālā «Par kolektīvajām iābūt: aiņu un briežu medības šī gada 31. decembrim. Redakcija par pieļauto neprecizitāti.

numurā publicētajā I. Jelisejeva medībām» pieļauta kļūda. Pareizi atļautas no šī gada 8. oktobra līdz atvainojas autoram un lasītājiem.

MILICIJAS PAZIŅOJUMS

8. oktobrī, laikā no plkst. 20.00 līdz 21.00, uz Preiļu — Daugavpils šosejas netālu no Stoldera automašīna uzbraukusi cilvēkam, kurš no gūtajām traumām tūlīt miris. Automašīna no notikuma vietas aizbraukusi. Konstatēts, ka cilvēku varēja notriekt pelēkas krāsas automašīna VAZ-2101, 2102, 21013 vai 21011.

VAI ļoti lūdz rajona iedzīvotājus palīdzēt atrast satiksmes negadījumu izraisījušo automašīnu un tās šoferi.

Zvanīt pa tālruņiem: 02, 22540, 22002, 21203.

Valsts autoinspekcija

1988. gada 22. oktobrī plkst. 18.00 Līvānu pilsētas kapos notiks

SVECĪŠU VAKARS.

Līvānu pilsētas izpildkomiteja

Debess zilgmē dziest un irst
pat zvaigznes,
Gadiem pāri mirdz tavs gaišums,
mātī
(Ē. Drēziņš)

Izsakām līdzjūtību Dzintrai Kirilovai, MĀTI smiltājā izvadot.

Mājas kaimiņi

Koks nezin, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt
stās...
(O. Rikmanis)

Izsakām līdzjūtību Olgai Reliņai sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

MAINA divistabu dzīvokli ar visām ērtībām Krāslavas centrā pret divistabu vai trīsistabu dzīvokli Preiļos. Iespējama arī garāžu maiņa. Tālruņi: Preiļi 22998, Krāslava 24865. Zvanīt pēc plkst. 20.00.

Dzimtā puse nesagaidīs
It nekad vairs tevi mājās.
Labās acis neatsmaidīs,
Zeme, zeme pāri klājas.
(M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību Johannai Ļeonovičai, pavadot DĒLU pēdējā gaitā.

Mājas kaimiņi

TV Viļņa

11. oktobris. 17.35 — Ziņas. 17.50 — TV — skolēniem. 18.20 — Reklāma. 18.30 — PSRS čempionāts futbolā. «Žalgiris» (Viļņa) — «Ararats» (Erevāna). 20.15 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.50 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Pārbrūve un mēs: vārds veterāniem. 22.20 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Atmaksas diena». 23.35 — Ziņas.

12. oktobris. 8.00 — Ziņas. 8.20 — Ainas no klasiskā baleta. 9.10 — Multiplikācijas filma. 9.30 — TV — skolēniem. 10.00 — Lietuvas vēsture. 10.35 — Pārbūve un mēs: vārds veterāniem. 11.05 — Dokumentālā filma. 11.55 — Mākslas filmas «Uzsākt izmeklēšanu» 1. sērija. 18.00 — Ziņas. 18.15 — Pusstunda pēc mācībām. 18.45 — Dokumentālā filma «Urāla kalnos». 19.00 — Darbi dārzā. 19.30 — Mūzika un skatuve. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.) 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Mākslas filma. 23.10 — Ziņas.

13. oktobris. 8.00 — Ziņas. 8.20 — Estrādes mākslinieku koncerts. 9.10 — Multiplikācijas filma. 9.30 — Pusstundu pēc mācībām. 10.00 — TV — skolēniem. 10.35 — Darbi dārzā. 11.05 — Mākslas filmas «Uzsākt izmeklēšanu» 2. sērija. 12.15 — Mākslinieki smaida... 18.00 — Ziņas. 18.15 — Meklējumi. Risinājumi. Rezultāti. 18.45 — Koncetfilma. 19.15 — Klasiskās mūzikas koncerts. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Mākslas filmas «Rezidenta atgriešanās» 1. sērija. 22.55 — Ziņas.

„ĻEŅINA KAROGS"

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1. 1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14 138 eks. (latv. val. 10 042 eks., krievu val. 4 096 eks.). Indekss 68169.

Pas. 1458.